

ACC. N:R M. 9433:1-5.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Elma Elborough
Härad: Ingelstad Adress: Sparbanken, Borby
Socken: Borby Berättat av: _____
Uppteckningsår: 1944 Född år _____ i _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sagan om Askungen. s. 1-5.

Skriv endast på denna sida!

Skar har försöka återgå utad jag har varit berättas om
 besökningen. Men har jag varit berättas och kast både denna ånga och
 många gånger, men jag har varit under årens lopp rummet glömma
 bort dem.

Barn om besökningen

LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

Det var en gång en herrinnan som lede
 barnet och mycket tillståndet med sin gamla och sin
 lilla dotter. På dag hans gamla och då herrinnan tyckte
 det var något av hans lilla flicka skulle vara öppen och
 ge sig fram om sig. Den nya mamman medfödde i bost
 sin Kristindotter, jämna åra med hans egen lilla dotter
 Sjömannens barn var lika stora som juva. Detan från barn
 följade de ägg till sin nya lilla fysik, då jag av den var
 god och vackra. När hon var sex år gammal dog hennes far
 och nu vågade hennes stora syster rikliga vara sin elskade.
 Hon pågick och misshandlade henne på alla sätt och hade
 då varit en god hjälp av sina egna stora dotter. Det tungt
 och grovt arbete, som ingen annan ville göra, måste hon seja.
 Redan fick hon nya delar. De gamla hon hade hängt i trasor
 och då hon gick och varit måste gå ut till i smuts och stora
 blev hon kallad besökningen. När alla hon blev behandlad om
 den omstått varit lika god och mild. Sin stora brist
 delade hon med små flickorna och om hon fick följde de henne
 de omständigheter och sjukande.

En dag låg barnen genom en härad, vilgunda
 alla landets unga damer till på de förmögliga läse. Den
 unge prinsessan som följaren skulle bland dem till se av sig en
 med. Inskrivningen som även till besökningen stora syster
 och hennes dotter. Utgåendet blev det. Det gäde av sin

Säg så vacker som migligt. Om du kunde gå omkring vid en
 annan björns ställe hade bli den näraste. Berättelser och
 sommerses jungs berättelse. Det betyder och berättades dyrbare
 juvel och guldskänkade berättelser. Juftigen som den som dagen.

Den skänkungen skulle få vara med när du accedes
 närstället. Min ryggraden med sina delarna varit till baren
 giksk skänkungen mer i närögränd. Dennes sime var djup
 beredare. Han ville gärna varit med och det på att vägen och
 guldskänken. Som hon gikt där gikt hon se ett stort varit ägnat
 tilliga i gäret. Hon tog upp ägnat, men varit som hon skulle
 bli i det gikt hon se en gammal krolig gammal stå vid vägen.

Om du springer gammal såg med långans flytata ögon på det
 vacker ägnat. Skänkungen höi i handen skänkungen visste när du
 är denna. Du byges gamla hemmenas gammal var en nit och
 oräddlig se. Guldskänkade som den lilla skänkungen var berättelsen
 till vacker röda ägnat med gammal med ett rättigt. "Du såg det,
 gamla om. Kanste du är skänkig?" Gammal berättade och tog
 varit ägnat. Därpå frågade hem varit skänkungen såg så berett
 ut. Denna berättade då om att hennes styvorna med sina delarna
 varit på vad det skänkungen och om hur gärna hon velat vara med.

"Du skall också få resa dit om du så gärna vill" berade
 gammal. "En såk måste du dete bara mig. Du måste fara
 därifrån innan helostens skapit lottu. Då försörmen att din
 smakt". Dea berade skänkungen berättigt. Se till det då, med
 till knottsigt vid en av de bästa gumpen som varit i två
 gårderna. Denna berättades till en vacker gutalaga, föra slagg.
 smekten blev lika många eldiga sporingar och till det öfver bys.
 masken blev kanske och katter. Därpå vidskote som skänkungen

FOLKMINNESARKIV

M. 9493:9.

Krassiga klänning och bilar blev den förmodade till en dyrtida
 kvalitetsbaterad "blackwhite". Denna klänningen var nu som den andra
 socialt prinsessa i sin dyrtida dräkt och med små glassten
 på smala smala fötter. Hon såg nog i det eleganta eftertaget, och
 i smala de fötterna var det i sig till det tunga blått. När hon
 kom in i baten var det hon så utpräparat av det. Alla firman
 sig var den underbara prinsessan. Prinsen blev också beärg
 i hemmet och dansade med henne och blev i hela kvällen. Det
 var naturligt han hade till det att det var alla unga dans
 na. Denna klänningen var så lyxig och glad som hon aldrig varit
 för i sitt unga liv. Men hon ville att det ska bli att glömma bort att
 hon måste lämna baten innan tårolaget förklarade. I sist
 minnen lyfte hon sig ur prinsens armar och dansade ut
 för i ryggen. Prinsen såg förvånad efter henne utan sprang efter
 henne, men hon sprack ut till någonstans. Orsaken för frågan
 låg bara en snickerlagens framgång och för mestadels träsnittet
 en giftiga av det lilla glassten, som klänningen. Något äpple man
 som så brådskande sprang ner för i ryggen. Prinsen tog
 med sig den lilla hem, men han mycket från förskade och fråg
 de var det ingen som visade något om hans ägarinnor.

LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

Styrelserna i hemmet hem från förtiden. Klänningen
 vägrade fråga om de hade något. De berättade om att den vackra
 prinsessa som varit på baten och som ingen kunde om en del.
 Ingen tog och tänkte ut om vad hon visade.
 Prinsen kunde en annan till glömma den vackra
 flickan. Alla unga flickor i hela landet måste göra hem,
 men den var så liten och små att ingen kunde gå den på sig.
 När det kom till den klänningen elaka äggspröjan. Den älska
 systemet försökte först, men hennes fötter var så att hon
 inte kunde gå. Men det var väldigt hemmet att det var unga

av sig hälsarne. Då gick de senaste skolan på. "Vad gör det dig," sade hon, "om du inte hälsar på, bara du bli gräddad." "Slickan lyfte på det och så gick skolan på. Prinsen blev glad och begynde att prata om hälsan sin förmod. Han tyckte att hon inte likade det och bita några flästa från dansen med, men då sken passade henne var hon väl den bästa, förmodade han. De följde sin riktiga önskan som hade så små fötter. **M. 9499:4.**

FOLKMINNESMÅRKEN
TODDS UNIVERSITET

Åskningens rög, men då brukade det vara från gården följde alla hennes små följeförare efter den, följande och följande. Berömden en liten följeförare som om sking prinsen. Det såg så som han sig på prinsens att det såg sig på i hans öra. Prinsen blev utgymnast som det såg det från följande följeförare berömden från följande. Han dröjde då om följande följeförare om sin andra: "Vadta här hälsar, hemma eller som sken på." "Prinsen berömden då misskänka att inte att det var

här. Han kom brukade att säga om sig honom och om han såg hennes och hennes händer blev han med det som hälsar vid. Så skente den andra systemen några sken. Denne nådde modern att hon skente några var sig tänna. Det gick dock som med den följande system och även denna kunde blev begynnande hälsar vid.

Då kom prinsen att prata för att undersöka om det inte fanns flera flästa i huset men någonstans som hade att där bara fanns en som sig följeförare. Det skulle ha varit sig att inte prinsen om. Han gick om ett stort spår ut i köket och när han gick se på Åskningens sken de han i henne genast igen den flästa från dansen med. Då passade hon till och den gick på henne med det samma, ut om minna besvär. Prinsen blev mycket glad och tog Åskningens med sig till sitt stov med det samma. Den etatta någonstans

och de emnes dottern lät fram förgylla. De fick sitta i en av
Klosteris kammarer för att sedan efter dotterns och prinsens
konserp bli avvarjade.

M. 9433: 5.

Emellertid ätade dotterns goda hjärta nu
som alltid. Hon ätgade och bad sin gemål på länge och fram till
andra sin dödsdags ören de äre efter hennes sju landsför.
orsning. På smärningen blers dotterns och hennes prins drottning
och dottern i landet. De frings små prinsar och prinsessa
och levde lyckliga och möjda alla sina dagar. Uts de när chida
på Sera de ämna.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

På omrat hvar fram jag hvi för styromorden och
hennes dottern. Rättig deia skatte budast dotterns bliv
visade en landet. Styromorden därens hade bliv bjuden av
hensia brudgammildagen. När sedan dansen blivats hade
han anfort i baksalen och där, icke äld glömda de gänken, omst
dansa sig till döds i brudparis och hela horets äsyn.

Deia grännes mågat om smärghafnms/sergliga
ändalyt och jag vis nästan halsi för på den frisa av de.
ningen av sagan. Den dotternen på god som han skickas
skute fram av mäghetigen kanna hia och de på fram hennes ågra.
men pågades ihjäl, av en sm hursyn etade.